



Després d'Uzcudun-Heeney

Uzcudun continua invencible.—Jack Delaney i John Risko en el torneig.—Els plans de Fugazzi.—Es farà Dempsey-Wills?—El gran encontre del Yankee Stadium.—El pro i el contra de la reaparició de Dempsey.—Un aclariment

La victòria que va obtenir dividint Paulino, a Nova York, és la número vint-i-vuit de la sèrie i la sisena de les que d'aquestes ha obtingut per punts. De tots els boxadors, els noms dels quals sonen més en aquest torneig, Paulino és el boxador que fa més temps que no ha estat batut i més a més aquell qui amb relació al nombre de combats disputats ha obtingut un percentatge més elevat de victòries.

Després de vèncer a Heeney, Uzcudun, segons ens ha comunicat el nostre corresponent de Nova York, és probable que boxi amb el canadenc Berti Chapdelam, més conegut per Jack Delaney, campió del món del pes mig fort.

Delaney, com hom recordarà, ja va ésser eliminat de la competició batut per punts per Jim Maloney, però Tex Rickard, que fa el que vol, ha decidit donar-

tantes més. Tex Rickard ha volgut assegurar l'èxit d'aquest encontre i ha pagat 3.500 dòlars a un empresari de Cleveland, per tal que suspengués el match Maloney-Risko, que havia de tenir lloc a aquella ciutat. Per altre cantó Tex Rickard ha pagat altres 3.500 dòlars a un empresari de Chicago per tal que fos deixat córrer l'encontre Sharkey-Mac Carthy que s'havia de celebrar aquest mes a aquella ciutat. Rickard vol allunyar tota possibilitat de desfeta als actors de la batalla del 19 de maig, abans de l'esmentada data.

A més de Delaney entrarà, segons sembla, en el torneig de Rickard, el ves fort John Risko, qui acaba d'obtenir una victòria damunt de Eddie Huffman. Risko va ésser batut ja fa temps per Gene Tunney, per punts, en quinze rounds. També el va batre el suec Harry Persson en el primer combat que va disputar al Nord d'Amèrica, però ara sembla que està en condicions de fer un paper airós en el campionat. El que hom no sap per ara qui serà l'adversari que hom li donarà. Encara podria ésser que Risko fos oposat a Paulino, car encara que el match Uzcudun-Delaney fos ja cosa decidida, el darrer, que es va fracturar el braç esquerre quan va boxar el dia 18 de febrer, ens sembla que en té per temps abans no torni a estar en condicions de pujar altre cop al ring.

Tex Rickard no desconfia, pel seu cantó, que Jack Dempsey entri en el "seu" torneig. No fa pas massa dies que Tex va dir que el gran Jack li acabava de comunicar que estava disposat a combatre i que havia reprès l'entrenament ja feia dies. Però hom se segueix mostrant escèptic, als Estats Units, respecte d'allò que pugui fer el vencedor de Firpo en els seus combats a venir. Un periodista ianqui apuntava l'altre dia una sèrie de raons en pro i en contra de la reaparició de Dempsey.

En pro deia: Dempsey té un nom i ha de capitalitzar-lo.

Si vol arribar fins a Tunney, cal que boxi abans contra Uzcudun, amb el vencedor de Sharkey-Maloney.

Si triomfa totes dues vegades, el seu encontre amb Tunney serà quicòm de formidable.

En els seus encontres amb Paulino i Sharkey o Maloney, pot guanyar un quart de milió de dòlars.

Però encara que arribi a l'encontre amb Paulino, serà un fet memorable car Paulino és un altre Firpo.

Tunney, després d'un any d'ociositat ja no serà el mateix que varem veure a Filadèlfia.

En contra, el crític ementat anota el següent:

Certament, Dempsey té un nom, però és terrible haver de veure's sota l'esclavatge d'una popularitat enorme. Dempsey ja no existeix. Pel setembre passat ja no era el Dempsey conquistador del cinturó, sense comptar que un any d'ociositat i dues malalties no l'han ajudat a millorar el seu físic.

La prosperitat ho canvia tot i ara, Dempsey és un "diletant". Res no pot fer-lo tornar a ésser el que era.

Dempsey mai ha posseït gran habilitat com a boxador. Va ésser la seva potència el que li va valer el seu triomf damunt Firpo. Però aquesta potència ja no existia a Filadèlfia. Per tant, Dempsey no pot tenir gaires esperances de comparar la seva força bruta amb la força d'Uzcudun.

Sharkey boxarà millor que Dempsey i Maloney segurament l'esborrarà del mapa.

No val la pena que Dempsey torni al ring solament perquè el derroti Uzcudun.

Jack té tots els diners que pot desitjar. La seva muller és rica, a més a més.

Jack té una bona figura i la seva cara està intacta. Boxar és contrari a la salut i desfigura els bells semblants.

La informació del match Uzcudun-Heeney que publicarem en el nostre número extraordinari de dissabte, fou rebuda directament de Nova York, pel nostre

corresponsal senyor Lladó i fou el suficient extensa i clara perquè ens sigui possible rectificar dues referències essencials que han aparegut equivocades en els diaris d'aquesta ciutat.

En primer lloc no és exacte que el geng salvés a Heeney en el primer round, sinó que el que ho resultà fou el seu contrari, qui sagnà, a més a més amb abundància en els rounds finals.

En segon lloc, tampoc és exacte que Paulino fos ferit a l'ull durant l'encontre, sinó que el que ho resultà fou el seu contrari, qui sagnà, a més a més amb abundància en els rounds finals.

REMARKES

Amb el número d'aquesta setmana es compleixen els dos anys de l'aparició de L'ESPORT CATALÀ; de les dificultats que ha calgut vèncer per a aguantar durant tot aquest temps, els nostres lectors ja n'estan prou assabentats. Avui podem dir, però, que gràcies a llur constant ajut, la publicació sembla haver entrat en un franc camí de prosperitat i dins els mitjans amb què comptem, fem tots els possibles per a contribuir a millorar-la.

N'és una prova els extraordinaris que hem vingut editant aquests darrers temps i que pensem continuar llançant cada vegada que les circumstàncies ho exigeixin.

Avui toquem encara amb dificultats d'ordre material per a la ràpida confecció dels números, dificultats que anem solventant de mica en mica, i les quals bé esperem vèncer d'una manera definitiva, molt aviat. Això es traslluirà, en un augment de pàgines o engrandiment de format, la qual cosa s'està ara estudiant.

Pocs precedents deuen trobar-se d'un cas com el de L'ESPORT CATALÀ, que no pertany a cap empresa particular i és exclusivament dels seus subscriptors i lectors assidus.

Només d'aquests depèn que la publicació continuï en el seu actual camí de prosperitat, car els que el confeccionem som simplement mandataris dels que han fet una qüestió de dignitat i d'amor propi el que existeixi una publicació catalana d'esports.

Les negociacions per a la fusió dels clubs Gràcia i Europa, han quedat trencades definitivament.

Sembla que no s'han pogut conciliar les exigències d'una i altra banda.

Les de l'Europa crec que es conserven el nom i el jersei de l'Europa, i un arranjament econòmic que de tan igualitari, no era gens equitatiu.

El Gràcia va trobar que, essent el club representatiu de la barriada, no podia abandonar el seu nom.

Per aquells barris van aparèixer uns cartells que deien: GRACIENCOS! el vostre equip ha d'ésser el Gràcia F. C. que és l'únic que s'honora portant el nom de la barriada.

Com a reacció, en van aparèixer uns altres que aconsellaven als socis de l'Europa de no abandonar llur club.

Ja varem proposar una solució o dues; ara els en proposem una altra: que s'accepti el nom del Gràcia i el jersei de l'Europa.

L'augment del preu de les entrades del partit Barcelona-València d'ahir, com ja és sabut, va promoure molt rebombori entre nosaltres, i fins l'Espanyol, amb aquell pretext, va retirar el seu delegat de la Federació.

Doncs bé, el València va demanar ací entrades per als seus socis, i les hi va revendre amb el 20 per cent, convertint així el club en una empresa de revenda.

Scarone, aquell jugador del qual encara es deuen recordar els nostres lectors, ha escrit a un amic seu dels Estats Units, on es troba actualment en tournée amb el Nacional, dient que no pensa tornar a l'Uruguai, sinó que pensant en Catalunya d'on té molt bon records, s'embarcarà novament cap ací.

La setmana passada va haver-hi Junta al Barcelona, en la qual es va parlar de l'estat físic de l'Alcantara. Es va acordar la jubilació de l'esmentat jugador, previ informe mèdic.

Diuen les males llengües que l'endemà mateix l'interessat feia saber al Barcelona que ja estava bé de salut.

El federatiu Homet fou detingut, a la sortida del partit d'ahir, per haver exterioritzat massa vivament els seus sentiments envers l'agressor de Pedrol.

En Ricard Cabot va voler arranjat la cosa. Abans d'obrir la boca, davant un "¿Qué quiere usted?" no gens conciliador, va respondre humilment i amb aquella diplomàcia que és el seu fort: ¿Yo? Nada, nada...

Altres personalitats, de no tant relleu esportiu com el Legislador, varen haver de fer les gestions pertinents al cas.

Els àrbitres de Barcelona lliures de servei, que volien veure el partit Barcelona-València, es varen trobar que una ordre superior els prohibia l'entrada. Després de gestions, van poder entrar, però no a les tribunes, ja que, essent seixanta els àrbitres, i no tenint localitat numerada, es podria produir, deien, un conflicte d'ordre públic.

El senyor Menchaca, però, va insinuar la impossibilitat per la seva part, d'arbitrar si no era donada una satisfacció als seus companys. Com que al camp es tro-

El Barcelona va demostrar la seva absoluta superioritat sobre el València, guanyant per 3 a 0 tot i jugant la major part del temps amb deu jugadors

En Pedrol resultà lesionat de consideració.—Els valencians prodigaren inútilment el joc dur

PROLEG OBLIGAT

Feria molt de temps que no s'havia celebrat a Barcelona un partit que despertés una expectació tan formidable com el celebrat ahir al camp de Les Corts. Entre els entusiastes del club blau grana hi havia una gran inquietud pel resultat d'aquest match. Tot això es convertí, com era d'esperar, en un ple impo-

nent al camp de Les Corts; un d'aquests plens que han donat al terreny del F. C. Barcelona la fama de què, gràcies a Déu, disfruta. Com és natural, es quedaren moltes de persones sense poder entrar, mentre a les populars hom s'hi encabia com les arengades al barril.

Per acabar d'arrodonir el quadro, de València arribaren uns milers d'entusiastes, tots plens d'optimisme. Així és que a l'hora de començar, el camp de Les Corts, agitat de banda a banda per una alenada de nerviosisme, tenia tot l'aspecte de les jornades definitives, en les que el Barcelona s'hi juga el tot per tot. Aquesta inusitada expectació no era més que la conseqüència natural de tot el rebombori que durant la setmana s'havia armat a l'entorn d'aquest partit. I si ens permetem aquests excessos de literatura preliminar, és per a poder dir aquí una opinió nostra, la qual molt ens femem que no abundava gaire, almenys fins ahir, entre els aficionats barcelonins. I aquesta opinió és que, francament, no n'hi havia per tant. Està clar que el partit tenia una importància intrínseca considerable, doncs el vencedor del mateix es classificava "ipso facto" per als quarts de final. Però aquesta circumstància, veritablement sensacional en cas d'haver-hi hagut una nivellació de forces efectiva, quedava molt atenuada pel fet que, ara per ara, entre el València i el Barcelona hi ha encara una distància molt considerable, i des del moment que el partit es jugava al camp de Les Corts, repetim-ho: creiem que no n'hi havia per tant.

"Sí; però el Barcelona bé va perdre a València", pensà segurament el lector. Es veritat, com també ho és que les circumstàncies en que hagué d'arreglar-se el Barcelona no eren pas les més apropiades per enconar uns optimismes excessius. Tot això és cert, però nosaltres, que coneixem el València, tenim la ferma convicció que encara que aquest tingués una actuació genial—molt problemàtica—davant d'un Barcelona en una tarda gris, la victòria es decantaria, malgrat tot, pels nostres. Ben entès que parlem sempre tenint en compte que el partit se celebrava a Les Corts.

I és que no cal enganyar-nos. El València d'ara, com el d'abans, és un equip mediocre, molt per sota de la categoria del campió català i de la de molts d'altres equips peninsulars. El València, que posat a Mestalla pot donar un disgust a qualsevol—tots sabem la importància que té en fútbol el fet de jugar en camp normals—un cop fora de casa veu reduïda la seva potencialitat a les seves possibilitats normals. I repetim-ho: les seves possibilitats normals no són res de l'altre món, com ho demostra el fet que no recordem cap paper brillant dels valencians en camp adversari. El que passa és que, gràcies sobretot a la Premsa de la capital del Tírria, hom ha aconseguit de presentar el València com una cosa molt important, quan no es tracta de res més que d'un conjunt senzillament discret, com n'hi ha més de dos i més de tres a Catalunya. Els periodistes valencians poden es-

tar satisfets d'haver creat un dels "blufs" més reeixits que registra la història del fútbol peninsular.

Que aquest "bluf" se l'empassin a València, és una cosa que trobem ben explicable, però el que no comprenem és com el públic de Barcelona va fer el mateix, rodejant aquest partit d'una expectació d'unes proporcions completament desmesurades.

EL PARTIT

Y fet aquest comentari, que consideràvem essencial, passem a dir quatre coses del partit. Aquest tingué moments de moltíssim interès i d'emoció veritable. Tota la lluita es re-



JOSEP CASTILLO

que en el lloc de mig-centre de l'equip del Barcelona porta unes brillants actuacions

duí, però, a una topada amb els seus caires de violència, entre els mitjos i davanters locals i el terret defensiu valencià, el qual aguantà amb una tenacitat i energia molt considerables la gairebé constant pressió barcelonista. De fet, al camp solament existí un equip, i aquest no fou pas el València, val a dir-ho. Com a conjunt, l'onze blanc produí una im-

pressió pobríssima. En cap moment ens fou possible de veure-li una acció uniforme i coordinada, en la qual totes les teclades de l'onze responguessin regularment. Escalts isolats sí, n'hi hagueren, però aduc aquests anaren gairebé sempre a càrrec dels mateixos personatges—Garrobé, Pedret, Roca... Com a equip, el València fracassà rodament. En els comptats moments de domini que exercí a la segona part, es llançaren a un atae desenolat i sense solta que no ofería cau mena de perill. Molt més sortosos, infinitament més, estigueren en llur tasca defensiva, la qual fou realment notable.

El Barcelona, doncs, fou superior en tots aspectes. Ben mereixedor es feu de la victòria obtinguda, però a dir veritat, aquesta havia d'ésser més crescuda del que fou. El tres a cap no reflexa pas fidelment el desenvolupament de la lluita. Probablement, l'escore hauria estat més considerable en cas de no haver



DEL PARTIT BARCELONA-VALENCIA

Un magnífic cos a cos entre Samitier i Roca; aquest darrer, per bé que molt dur, es destacà vigorosament



A LA BARBERIA DE LES CORTS

—E primer de vostès...?

Segueix a la pàgina 2

PANYERIA PEREZ

CUPÓ REGAL

10 per 100 descompte

acorregut el desgraciat incident de que fou víctima Pedrol. Però, malgrat d'això, i malgrat de jugar el Barcelona seixanta minuts solament amb quatre davanters, la seva superioritat fou major a la que presuposa una diferència de tres gols.

Sense arribar a francament brut, el partit fou jugat en un ambient de certa violència. Violència en el camp i violència en el públic, el qual es produí en tot moment amb un nerviosisme que no trobava pas paral·lels per excusar. La primera part fou de complet domini del Barcelona, de tal manera que durant tot aquest temps, Plattko tocà solament una o dues pilotes. Als set minuts de joc, el Barcelona ja s'havia apuntat dos gols: el primer, en un brillant esforç personal d'Arnau, el qual després de driblar tots els adversaris que li barraven el pas arribà fins a pocs metres de la porta i un cop allí, quant hom esperava una passada, xutà fimpensadament i Pedret no pogué deturar la bola, que entrà per l'angle dret.

El segon gol vingué a conseqüència d'un free kick que tirà fortament Piera, des de molt lluny; Pedret, tapat, blocà la bola amb dificultat i Sastre, amatent, l'acabà d'empènyer a la xarxa. Poc després, el València fou castigat amb penalty, al nostre entendre, completament injust, per unes innocents mans de Roca. Sagi fou l'encairgat de tirar-lo i la bola va rebrotar al pal, sense conseqüències.

Als trenta minuts de joc, Pedrol fou víctima del desgraciat accident del qual parlem a part.

Al segon temps, continuà el domini barcelonista; els atacs eren portats gairebé sempre per l'ala dreta, on Piera es distingí extraordinàriament. En una d'aquestes ocasions, l'extrem dreta barcelonista s'internà fins vora



actuació formidable. Muntaner llurà així mateix un primer temps del tot excel·lent. També Castillo es distingí notablement, sobretot a la primera part. Pedrol, fins que resultà ferit, estigué encertadíssim. Sastre, per la seva banda, bastant superior a les seves darreres actuacions.

Cal remarcar, sobretot, que el Barcelona jugà amb un entusiasme que feia molt de

GINNÀS
Emili Tiberghien
Ex Professor de les escoles de París
CULTURA FÍSICA
310, Diputació 57, Girona

temps no havíem vist. En aquest aspecte, tots ratllaren al mateix nivell.

ELS EQUIPS I L'ARBITRE

BARCELONA: Plattko, Planes, Muntaner, Arnau, Castillo, Carulla, Piera, Sastre, Samitier, Pedrol i Sagi.

VALENCIA: Pedret, Roca, Garrobbé, Reyes, Molina, Esteban, Rini, Cubells, Montes, Urrutia i Sánchez.

L'arbitratge del senyor Menchaca fou, després de tot, bastant planer. Tret del penalty i l'expulsió de Roca i Sastre, la seva labor fou del tot acceptable.

REMARKS

Ve de la pàgina anterior

bava la més alta autoritat de la província, l'afar es va poder resoldre satisfactoriament.

En la pel·lícula que hom filmà diumenge al Mundial Sport, Tomàs Cola obté un brillant triomf per k. c.

Ja no es podrà dir, doncs, que el popular boxador no hagi vençut mai per fora de combat...

Es, però, una llàstima que triomfs com aquests en Oca només els obtingui en pel·lícula.

Al Mundial-Sport, ahir al matí, hi havia un combat de boxa, al qual s'entrava rigorosament per invitació. El dit combat era destinat només a servir per a la impressió d'un film, del qual Cola és el protagonista.

L'argument exigia que dos espectadors es barallessin i un parell d'agents de l'autoritat s'enduguessin el provocador. Tot va anar com una seda fins que, en ésser al carrer, el del paper de provocador, dirigint-se als policies amb aquella rialleta de l'home que està en l'intrínsec, els va dir que l'escena els havia sortit molt bé, i que ja podien deixar de fer el paperot, que ell volia veure les altres escenes. Però els policies, que ho eren de debò i no de comparsa, se l'enduïren Diagonal enllà entre protestes del detingut, mentre que a dins del local el director d'escena, speaker i fotògrafs cercaven els actors desapareguts.

Per fi, tot es va posar en clar, amb gran satisfacció del director d'escena, el qual suposa que el film tindrà ara un caràcter més verídic que de la manera com s'havia planejat.

El jugador Yurrita havia estat dels nomenats per a formar part d'una selecció catalana; però l'home no es va presentar al camp el dia del partit. Preguntat per les causes de la seva incompareixença, diuen que va dir: "Yo, jugar en una selecció catalana?"

Si la cosa ha succeït així, donem tota la raó al jugador Yurrita, qui ha donat una bona lliçó als seleccionadors.

Després que la Federació de Boxa està treballant dia i nit per tal que en Ferrand sigui proclamat el vinent dia 10 campió d'Europa per la I. B. U., en Ninyerola, que és el manager de l'esmentat, el trameta a París, per fer-lo boxar contra Trèves, el dimecres vinent.

Ningu no s'explica l'abast diplomàtic d'aquesta maniobra de l'ex-cap de sedicions mexicans. És més, a la Federació de Boxa hom la considera del tot descafeïnada, encara que allà hom faci pagar els plats trencats al Ferrand, com si aquest no tingués manager.

Un èxit de 'carcassàs'

No hi havia un sol valencià que no s'hagués fet la il·lusió que el seu equip havia de batre el Barcelona. La victòria a Mestalla els havia engrescat d'una manera tan fantàstica, que contràriament al que va passar avui quan el Barcelona va haver de traslladar-se a la ciutat del Tàrra, que no va poder omplir-se el "Sister" ni es va poder organitzar un tren especial, els valencians es varen dir que una victòria del seu equip a Les Corts de valia la pena d'anar-la a presenciar, i no va quedar fúndic valencià sense el corresponent bitllet terrestre o marítim per a Barcelona.

L'aristocràcia valenciana va proveir els seus automòbils d'essència, i el dissabte al matí les empenygué per carretera cap a Barcelona; la classe mitja i els pobres s'entafuraren en el "Vicente Puchol" i el "Rius i Taulet", o bé esgafaren el correu. Tothom s'ho havia aranjat d'una manera o altra per tal d'anar a Les Corts; els que no tenien diner disponible de moment, l'anaren a retirar de la Caixa d'Estalvis, i d'altres concertaren hipotèques sobre lurs col·lites de cacauets i d'arròs, per tal de tenir numerari amb què desplaçar-se a Barcelona.

L'acomodament que es féu als valencians que marxaven cap a Catalunya fou una manifestació imponent. Hi havia tota la València que es quedava, fent volar mocadors, i tothom estava arborat del més gran entusiasme. Tothom era optimista, amb un criteri tan infantil com si el València anés a heurte-se amb un Ripollat o amb un Atlètic de qualse-

CAMBRES DE BANY I LLURS ACCESORIS

BANYERES
LAVABOS
WATERS
BIDETS
DUTXES
AIXETES
etc.

Preus Reduïts

ENRIC CARDONA
Vergara n.º 1.
Compte Assalt n.º 39.43
BARCELONA

vol barriada. Les sirenes dels vaixells ja havien donat els tres tocs, quan fou reclamat silenci, i un temor espontani va improvisar una copla:

Tornarem de Barcelona
con el València campé,
pués és el nostre equip
el que causa més terror.

Els valencians reberen la copla amb uns crits d'entusiasme tan exorbitants, que semblava que mateixos algú, i mentre volien mocadors i banderetes amb un gran frenet, els valencians varen saltar i al cap d'un quart tothom ja descantava les pesetes en quinzets i en agulletes.

Mentrestant, a València havia estat excel·lentment mantinguda l'organització per tal de servir als valencians que no havien pogut desplaçar-se, el desenvolupament del matí amb tots els ets i uts.

"El Pueblo" havia anunciat que dispararia carcassàs anunciadors del resultat.

"Al terminar el primer tiempo—deia 'El Pueblo'—un solo estampido de carcassa indicará que hemos perdido, si perdemos."

Dos estampidos significarán que hemos empatado durante los 45 minutos primeros.

Tres estampidos proclamarán la victoria en este primer tiempo.

Para después de la segunda parte:
Una detonación indicará que hemos perdido

AUTOMÒBILS
RUGBY
El rei dels cims

Fa coses extraordinàries quelcom més. Abans de comprar el vostre automòbil tanca, mireu els nous Sedans.

Línies precioses, sòlides carrosseries i estupendament tapissats.

Comparables amb els de 20.000 duros.

Ptes. 6.300 i Ptes. 9.750

Coris Catalanes, 517 i 519

totalment el partit, per el número de goals que fíjarem en nuestras pizarras.

Dos detonaciones indicarán como resultado total del partido, que hemos empatado.

Tres detonaciones o más, hasta que se nos acabe la pólvora, lanzarán al espacio el grito de nuestra victoria definitiva sobre el Barcelona.

MITJONS
Robert
DEU RALETS BEN GASTATS

No cal dir que la nit del dissabte no hi va haver un sol valencià dels que varen quedar-se que no somnàs carcassàs a desdir, i la majoria es varen llevar completament atabalats.

Els que havien anat eridant els Josepets tota la nit a bord dels vaixells de la Transmediterrània, quan ja no tingueren res per beure, en fer-se clar comengaren a corçar novament la copla que havia nascut amb tant d'èxit, i llur desembre a Barcelona es féu amb gran ostentació de banderes del València, i entraren a la Rambla en la seguretat que baixaven a conquistar Barcelona.

Aviat havien d'adonar-se que tot eren il·lusions.

Quan a les quatre de la tarda va començar el partit i amb dos minuts la porta de Pedret era perforada dues vegades, els valencians ja no sabien on eren, de tant que la realitat els havia sorprès, i es menjaven els cacauets amb cicoelles i tot.

L'ardiment dels jugadors del Barcelona els havia deixat esmaperduts i el coratge amb què el públic animava els Campions els tenia arruïnats i moltsos. A més, estaven sorpresos de veure que el València no donava fe de vida ni per remei.

—Chò! Has vist el València?—deia l'un.

—Jo no. Me pareixia que encara deu ser a la fonda. A veure si algú els avisa que vingan pa casà.

Efectivament, el València ningú no el veia enlloc, i davant d'aquest fet tan real, tampoc es veien les banderes valencianistes que tothom havia tingut cura de carregar i desfer.

A la segona part els valencians estaven ja més resignats, però no atinaven a refer-se de llur sorpresa. Els venia tan de nou que fessin aquell paper tan trist després d'haver vingut tan engrescats, que la majoria presencienaven el partit completament indiferents, amb la mirada extraviada, com aquell qui té el cap a tres quarts de quinze. Ni un sol aut directe a Plattko en 90 minuts de joc, era cosa per a sorprendre realment a qualsevol. Feia l'efecte que l'equip valencià havia vingut carregat de banderetes i s'havia deixat oblidat en canvi a la ciutat del Tàrra l'art de jugar a futbol, una de les gràcies del qual art és el de xutar a la porta per veure si es poden entrar gols. Era una desil·lusió tràgica, i cap valencià no trobava com justificar-la. Ningú d'ells entenia com podia ésser que fent-ho tan malament haguessin guanyat el Campionat regional.

I en fer-se fosc, carregats amb els maletins i amb els sacrons s'encaminaren cap al port a prendre el Vicente Puchol o el Rius i Taulet per a la tornada, disposats a bescanviar la resta de pesetes que encara els quedava.

A València, a mitja tarda, tothom estava en actitud expectant. Les mares, previsores, havien advertit llurs vallets, els valencianets petits:

—Xiquets, no vos espanteu que tiraran moltes carcassàs. El que plora, aqueixa nit no sap. A veure si les escolten com uns homenetes sense arrapar-vos a les faldilles.

Però quan "El Pueblo" va disparar la carcassà convinguda, de la desjeta de la primera part, els valencians quedaren tots parats, i esperaren inútilment la segona que havia de significar l'empat, i la tercera, que era el senyal de la victòria.

El valencià, home que no perd l'esperança, no es volia donar.

—Aqueixos del "Pueblo" són uns deixats. Té, ara se'ls deu haver mullat la pólvora i les altres carcassàs fan figa. I després partem d'organització i que volen que tothom vagi ben servit.

La nova del 3 a 0 va caure al "Pueblo" com una bomba. Era el Casciade ogni speranza definitivament valencians.

Va comparàixer el mossò?

—Mira, xiquet, recull la pólvora, i desa-la a les golfes, que la guardarem per un altre any. I emporta-te-la aviat que em fa més por que goig i encara hi prendriem mal. Despencha el telèfon que no ens marcehim a preguntes, i el que vulga saber el resultat, que vagui a Salamanca. Aquí som morts tots, i avui no volem ni tan sols rebre telegrams.

August Berenguer

ÚLTIMS MODELS DE
Làmpares Eveready

Anglo Española de Electricidad, S. A.
Pelay, 12 BARCELONA

BOXA

La veïllada de l'Iris

Salvany venç Sabater amb
justesa.—Un bell combat
de Mompó-Escribano

El dissabte passat va celebrar-se a l'Iris Park l'anunciada veïllada a la "americana", apilant-se amb aquest motiu un públic bastant nombros. Aquest no sorí tan satisfet com altres vegades, lamentant-se en general dels últims combats que una part dels boxadors portaven a terme. Especialment López i Ortiz, que feren un combat dolentíssim a tot ésser-ho. Si no coneguéssim l'història rebregat que aquests boxadors presenten, pensaríem que algun acord previ era concertat entre ells. Tal impressió causà el dit combat. Però estem convençuts que no existí res d'això, car López és un boxador que ha demostrat en anteriors actuacions el mateix esperit "combatiu". La mostra aplac es de que, quan un boxador es mostra en repetits combats poruc i reziós com ell, no ha de proporcionar-se-li cap més oportunitat de combatre. És de creure que si aquesta decisió fins ara havia estat negligida se li aplicaria, atenció-se als desigs unànims, expressats en forma ben expressiva per el públic.

Quant a Ortiz, el seu combat de dissabte és d'aquells que deixen mal gust i posen a reduir les facultats caduques. Un boxador d'altra època.

Els dos combats millors de la nit foren Mompó-Escribano i Salvany-Sabater. El primer va ésser molt aplaudit per llur vistositat i emoció. Mompó gran, feu un joc molt vistós i variat que arribà a desconcertar al seu adversari. Sobretot al cos a cos que el dominà, valent-se del seu gran coneixement d'aquesta tècnica de combat. Escribano es mostrà temble en el combat a distància, en el que pogué plaçar bons cops. Creiem que d'haver pogut im-

SERVEI DE RECAMBIS

BSA

TALLERS

VICENTS LLORCA

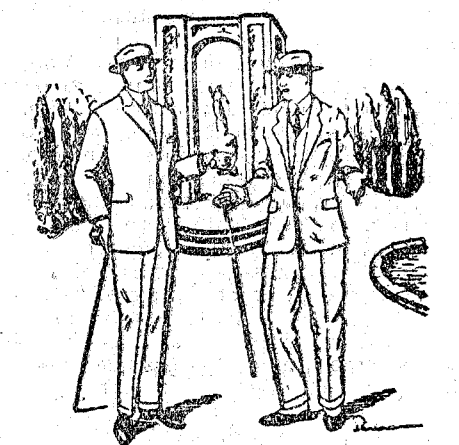
GIRONA 159
TELÉF 2004 G
BARCELONA

posar aquest joc hauria vingut. Mompó ho va evitar amb molt d'encert, amb la mobilitat que imprimeix a la lluita. Va guanyar per punts.

Salvany i Sabater era un combat que havia desenvolupat un fort interès. Temàticament la realitat no defraudà aquestes esperances. El combat fou dur i seguit a un tren molt viu. Els dos, tingut tot: les fases que deu tenir un combat a l'americana. Salvany, que pesa més, va tocar al primer round molt profundament al mentó i el remete a terra, alçant-se però tot seguit en l'instants que l'arbitre comptava dos. L'impressió fou visible en el públic, car el cop fou molt ràpid; tant, que hi hagueren molts espectadors que aturaren la caiguda a conseqüència de la sortida d'un cluch. Sabater, però, es refé ràpidament i contraatacà amb encert per mitjà de directes que ben aviat delixaren vestigis al rostre de Salvany. A aquest li sagnà l'ull, però lluny de situar-se a una defensiva prudent, tal com era costum en aquest boxador, es llurà a un atac al cos de Sabater que li reeixí en alt grau. Sabater no sabé impedir aquest treball eficaç de Salvany i els jutges fallaren el match a favor d'aquest. La decisió fou bé que exacta, ens sembla atorgada un xic lliurement, car l'avantatge de Salvany era bastant prima. Una decisió "draw" hauria estat més ben vista.

Oller va vencer a Pujol, qui va mostrar-se poc encaixador i bastant mal jugador de la boxa. El vencedor, a no ésser tan fred i boxar lent, hauria pogut vencer per fora de combat, car no li manquen condicions.

Corella va vencer a Simó, per punts. Aquest combat fou d'una gran hilaritat, car la boxa



QUE NO FA QUE A TU ET CAU EL TRAJÓ
SEMPRE LLIS, QUE NI PINTAT
EL MEU DE NOU EN NOU QUEDA
RIDICOL I DEFORMAT?
—ES QUE M'VESTEX EN LABORIA.
JA ESTÀ EL SECRET EXPLICAT
110. SALMERÓN. 101

de Simó desprevista de tècnica, junt a la seva figura del tot grotesca, provocà ben sovint les rialles del públic.

Els demés combats donaren el resultat següent:

Comelles guanyà a Buhigues per punts.

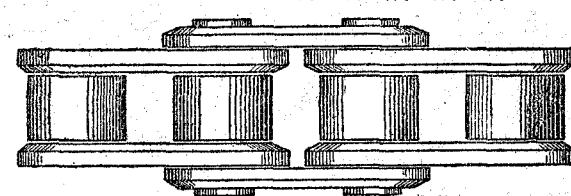
Albèrni va batre a Ferrer per k. o. al 3 round.

Rodríguez i Subietos feren match nul, el mateix que López i Català.

FABERT

FIXOLINA CANIGO

FIXA I CONSERVA EL CABELL



CADENES
COLUMBIA

per a bicicletes,
motos, camions, etc.

Agent exclusiu: E. Coriès Pascual Coris Catalanes, 672-Barcelona

AI CAMP i a la CIUTAT
AMB UNA LAMPARA DE MA
I PILA ELÉCTRICA

LOT

TINDREU LLUM BLANCA I PERMANENT
A TOT ARREU

Passeig de San Joan, 17-BARCELONA

Els partits amistosos d'ahir

GRACIA, 1 — MARTINENC, 1

Empat de partits d'escacs interessants, la nota principal del qual consistí en la presència de jugadors desconeguts encara en els primers contenedors. El joc es mantingué bonic i amb caràcter tot el partit, encara que a la primera part es concretés gairebé a un simple joc de línies mitges, i a alguns d'intents d'atac mal reeixits, de l'una i l'altra banda, que no arribaren a donar el domini a ningú, tant per l'interès de l'adversari com per la manca de solidesa de les dues davanteres.

En acabar el primer temps, ningú no havia aconseguit apuntar cap gol, malgrat els atacs de Martinec s'accentuaven a les seves acaballes, atacs portats principalment per l'ast dreta. No obstant, l'esforç esdevingué nul, gràcies a Palau, que amb la seva bona actuació compensà algunes vacil·lacions de la defensa graciense.

El segon temps acabà amb l'empat a un gol, aconseguint el del Gràcia el primer, després d'un domini d'època sostingut d'aquí, en què Xifreu demostrà tenir una gran avantatge, per medi d'una sèrie de passes efectuades amb una gran precisió. Marçà el gol d'aquesta manera, d'un cop cert, aquest jugador secundà amb molta valentia a la seva línia.

Mentrestant, al Martinec se'l veia perdre força terreny i jugar bastant a la defensiva, però aquesta situació esdevingué transitoria, tota vegada que durà fins que Iranzo d'un xut ras convertí una bola que li entregà l'extrem, en gol.

Reabilitat el Martinec, el joc esdevingué molt sense, però, que el resultat s'alterés.

S'arreglaren així:

GRACIA: Palau, Agustí, Vila, Loyola, Roig, Serrano, Carpió, Bragulat, Xifreu, Huerva i Pascual.

MARTINENC: Prats, Balet, Vinyes, Comorera, Coromines, Tinto, Ribert, Novell, Gràcia, Iranzo i Grau.

JUPITER, 2 — SANT ANDREU, 2

Aquest partit va jugar-se al camp del Jupiter, i fou una gran mesura, com ho donà a comprendre l'empat a dos gols amb què va acabar.

El domini del partit fou alternat, però bé que més favorable al Jupiter, que durant el segon temps donà una bona defensa, en què l'equip fou un bon dut per la davantera, que s'entengué bastant més que l'altra. Amb tot, no varen estar gaire oportuns en les rematades, i d'aquesta manera es deixaren passar dues oportunitats inmillorables per a marcar.

Les dues portes es varen sentir molestades per la coberta de la línia imprimeïren uns quants línies d'atac. Així, doncs, els porters tingueren oportunitat de lluir-se executant parades de molta vistositat, que animaren el joc.

Aquest fou de molta rapidesa, i no va estar mancat de cert, la defensa de l'arbitre, que va fer gaire oportú en fallar. Tanmateix en l'últim dels dos equips de forces anivellades, es lluitaran a fons per endur-se'n el triomf sense reparar en la forma més o menys llegal de la jugada.

Tret d'això, el partit fou interessant, succeint-se les jugades entusiasmants per part dels dos onzes. L'equip de l'Unió de Sant Andreu va ésser el que referent a entusiasme donà la nota aguda. Tot el primer temps que dominà una bella estona, i el segon que, generalment, fou dominat, trobà tota la seva eficàcia en aquest entusiasme que li supli la manca de condicions que en bona part dels seus jugadors s'observa. Ex de remarcar la defensa després del set març cap a les darreries del partit, quan el Jupiter l'assetà repetides ocasions que per mitjà de no produirien cap gol.

Aquests es marcaren: tres al primer temps i un al segon i tots ells foren d'una remarcable vistositat.

El primer a estrenar el marcador fou la Unió Esportiva que se n'apuntà dos de seguits, i foren marcats en la forma següent:

Pastor recollí una bola i la passà molt oportuna a Sala, qui d'un xut relativament fluïd i tendent a l'alt, marcà el gol.

Matamoros marcà el segon en un bonic avanç de la línia atacant, per mitjà d'un xut molt fort que va batre en forma fulminant el porter.

Tots dos foren marcats al primer temps, i en un petit interval l'un de l'altre.

Els del Jupiter els marcaren, Santa d'un xut creuat en acabar el mateix temps, l'altre l'aconseguí ja ben entrat al segon el davant-centre Palau, que per cert s'havia deixat passar una oportunitat inmillorable pocs moments abans.

Arbitrà un particular, de nom Lloberas, que portà a terme un arbitratge de tercera mà.

Eren els equips:

JUPITER: Sabater, Ortí, Martín, Peiró, Calles, Calbera, Diego, Font, Palau, Santa i González.

U. E. DE SANT ANDREU: Gimeno, Chisleros, Rafa, Bau, Graus, Tomás, Pastor, Sala, Matamoros, Prat i Arenas.

Al segon temps Pascual substituï a Tomás, lesionat, a conseqüència d'una topada amb Calles, que així mateix hagué de retirar-se, però que tornà a jugar.

TERRASSA, 3 — BADALONA, 2

En el camp del Terrassa es jugà aquest partit amistós que resultà força interessant, essent portat a gran tren per ambdós equips.

Amb el resultat de 2 a 0 a favor del Terrassa s'acabà la primera part. A la segona part Massagué resultà lesionat, i malgrat tot continuà jugant.

El Badalona aprengué ferm, apuntant-se els dos gols, aconseguint d'aquesta manera l'empat. Cap a les darreries del partit, el Terrassa ha obtingut el seu darrer gol, que li ha valgut la victòria.

L'equip del Terrassa es presentà així:

Sabater, Massagué, Hinet, Cortés, Cadenach, Simó, Barceló, Canals, Papell, Broto i Bosch.

Arbitrà Castillo, col·legiat.

El Campionat peninsular de fútbol

(Darrera jornada dels vuitens de final: 3 d'abril de 1927)

El Barcelona, vencedor del València, es classifica per als quarts de final i haurà d'eliminar-se amb el Betis, de Sevilla. L'Europa, e, perdre a Castelló, es troba empatat amb el Cartagena i el Castelló

El Madrid i el Sevilla, l'Arenas i el Donostia, com també l'Atlètic, de Bilbao, i el R. Unión, d'Irún, queden empatats a punts

RESULTATS DELS PARTITS

Grup: Catalunya-València-Múrcia

Barcelona-València	3 a 0
Castelló-Europa	2 a 1

Grup: Biscaia-Guipúscoa-Aragó

R. Societat-Arenas	4 a 1
Atlètic-R. Unión	5 a 0

Grup: Centre-Andalusia-Extremadura

Madrid-Sevilla	3 a 2
Atlètic	2 a 1

Grup: Astúries-Gàlizia-Castella-Lleó-Cantàbria

R. Sporting-Racing	4 a 2
R. Unión-Deportivo	2 a 3
Gimnàstica-Fortuna	4 a 2
Celta-C. D. Español	8 a 0

PUNTUACIO

Grup Catalunya-València-Múrcia

	P.J.	G.	E.	P.	G.F.G.C.	Pts.
--	------	----	----	----	----------	------

Campions	4	3	0	1	10	3
Barcelona	4	2	0	2	10	6
València	4	1	0	3	4	15
Múrcia	4	2	0	2	8	4
Castelló	4	2	0	2	2	4
Europa	4	2	0	2	2	4
Cartagena	4	2	0	2	2	4
Castelló	4	2	0	2	2	4

Grup Centre-Andalusia-Extremadura

	P.J.	G.	E.	P.	G.F.G.C.	Pts.
--	------	----	----	----	----------	------

Campions	4	3	0	1	21	6
Sevilla	4	3	0	1	20	9
Madrid	4	3	0	1	20	9
Extremadura (Bjox)	4	0	0	4	7	33
Extremadura	4	3	1	0	15	2
Atlètic (Madrid)	4	2	1	1	11	8
Atlètic (P. Alzada)	4	0	0	4	5	21

Grup Guipúscoa-Biscaia-Aragó

	P.J.	G.	E.	P.	G.F.G.C.	Pts.
--	------	----	----	----	----------	------

Campions	4	3	0	1	12	6
Arenas (Bilbao)	4	3	0	1	15	7
R. Societat (San Sebastián)	4	3	0	1	15	7
Iberia (Saragossa)	4	0	0	4	2	16
R. Unión (Irún)	4	3	0	1	9	6
Atlètic (Bilbao)	4	3	0	1	7	1
Zaragoza	4	0	0	4	1	10

Grup Galícia-Astúries-Castella-León i Cantàbria

	P.J.	G.	E.	P.	G.F.G.C.	Pts.
--	------	----	----	----	----------	------

Campions	6	5	1	0	25	7
Sporting (Gijón)	6	3	2	1	18	9
Deportivo (Cnaya)	6	3	2	1	18	9
Racing, Santander	6	1	2	3	16	19
R. Unión (Vid.)	6	0	1	5	9	33
Celta (Vigo)	6	6	0	0	34	8
Gimnàstica (Torrelavega)	6	2	1	3	12	16
Fortuna (Gijón)	6	2	0	4	14	21
Español (Vid.)	6	1	1	4	6	21

Impressió de la jornada

La d'ahir havia d'ésser la darrera jornada dels vuitens de final, però donats els repetits empats que presenta la puntuació en tres grups, no poden pas considerar-se acabats aquests matches de vuitens.

Pel que fa referència al grup "Catalunya-València-Múrcia", el Barcelona, amb la seva decisiva victòria d'ahir, queda ja per a quarts de final; en canvi, donat el triple empat en els sots-campions, perdura la incògnita respecte quin serà el representant. Sobre l'Europa, doncs, pesa una incògnita; no ens llancem, però, a gaires optimismes després de la seva nova exhibició d'ahir.

En el grup "Centre-Andalusia-Extremadura" es produeix el gairebé esperat empat de punts entre el Madrid i el Sevilla; en canvi, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Madrid, amb la seva victòria, el

Betis, de Sevilla, es classifica per als quarts de final i haurà d'eliminar-se amb el Barcelona.

En el grup "Guipúscoa-Biscaia-Aragó", després del resultat es produeix el doble empat entre Campions i Sots-Campions de Biscaia i Guipúscoa; realment els resultats entre els representants de les dues federacions constitueixen un veritable Campionat de Biscaia.

En el grup "Galícia-Astúries-Castella-Lleó i Cantàbria", ja des de la setmana abans que estava decidit: Sporting de Gijón pels Campions i Celta de Vigo pels Sots-campions.

El Castelló vencedor de l'Europa per 2 a 1

CASTELLÓ, 3. — Comença el partit a les quatre de la tarda.

Els capitans canvien, el del Castelló un banderí i el de l'Europa un ram de flors.

Europa: Florença, Serra, Alcoriza, Artís, Pelá, Maurici, Pellicer, Bastit, Cros, Corbella i Alcázar.

Castelló: Alonga, Saura, Vidal, Altés, Martínez, Archilés, Lapena, Marcos, Conde, Muntanyes i Bellés.

Arbitrà Balaguer, andalús. Són llinemes, Juaneda i Soriano; jutges de gol, Leonarte i Sanchis Ordunya, tots valencians.

Surt l'Europa. La primera parada la fa Florença a un xut de Marcos.

Alonga detura un altre xut de Cros. Marcos xuta. El gol se'l fa el mateix Europa. Rebot la pilota a Serra, torna a xutar Muntanyes i hi ha darrerament una intervenció de Serra o de Maurici que entra el baló dins la porteria. Van cinc minuts de joc.

Com a conseqüència d'aquest gol hi ha una reacció dels graciense.

Fa una parada cau Florença i li fan un foud.

Alonga fa una bona passada a un xut de Corbella. Tot seguit aclareix magníficament la situació amb el puny.

L'EUROPA DOMINA

Hi ha una topada entre Archilés i Artís, que cau a terra.

Corner contra el Castelló ocasionat per Vidal. El tir de Pellicer segueix conseqüències.

El domini de l'Europa és insistent. Corbella remata una mitja volta prop de l'angle.

Un free-kick prop de l'aria de penalty castellonense. Per excés d'intenció el tira fora l'Alcázar.

Maurici llança des de lluny un xut magnífic que para Alonga.

Pellicer centra perillósament i Cros toca la

EN FERROCARRIL (2^a Cl. d'or)

100 kms
cuestan 4 personas

48 P.

22 P.

ES LO QUE LES CUESTA

en 5 10

Peugeot

CUATRO PLAZAS

TODOS LOS DATOS COMPRENDIDOS

(Gasolina, aceite, garage, reparaciones, insurances, y seguros, amortizaciones)

VICENTE PRAT BOSCH

Calle de Ciento 349 - Barcelona

La 14^a

jornada

del Concurs

d'Hivern



L'ésser breus avui, no ens impedeix per això que dedicarem les nostres primeres paraules, en sincer felicitació a l'equip Vila, per al triomf que ha obtingut de classificar-se en el primer lloc d'aquest concurs en batre a l'equip Trigo. S'ho té ben meregut. En fer el nostre comentari global del concurs, insistirem sobre això. Ara de moment rebim tots ells, la nostra enhorabona.

La jornada XIV podem dir que ha estat la més interessant de totes. Ho fa potser la lluita molt empunyada que hi hagué en totes les proves, algunes de les quals arribaren a produir el màxim d'emoció esportiva que hem sentit. Diguin-ho si no els 100 metres d'en Parés, que fent 1' 5" ha aconseguit batre el record de la dita distància extraoficialment, i la bella cursa d'en Puig en els 200 metres.

Del water-polo, si que no en podem fer cap alabanza. La desencertada actuació de l'equip Trigo, que no ha sabut traduir en gols el fort domini que ha exercit durant tot l'encontre, ha estat la nota sobressortida. Així ha fet que es donés el cas paradoxal que el partit més difícil que jugava l'equip Vila, que sempre en water-polo havia fet exhibicions "migradíssimes", estant l'únic partit en què ha triomfat. És per això, en realitat, que l'equip Vila no l'ha guanyat; els que l'han perdut han estat els d'en Trigo, que amb un xic més d'encert haurien arribat a sobre l'handicap donat dels seus gols. Capítol a part hem de fer ambició de la brillant, nota dels conceptes, actuació d'en Pérez Galdós. Per molt que diguem, no podem reflectir excel·lència com és la seva tasca.

100 metres llures. — Malgrat donar 15" a Perdigó, Parés aconseguint batrel en fer 1' 20", és a dir, fer en realitat l'esplèndid temps de 1' 5" que el col·loca definitivament en el lloc de millor "sprinter", que hem tingut. Perdigó feu 1' 22", 6-10; Jiménez, que sortí a 9", feu 1' 27", 4-10 i Galdós feu 1' 30", havent donat 3".



El Gran Premi Motociclista Penya Rin i Cursa de Cotxes Copa Primavera han estat ocasió de batre gran nombre de records

Comencem per dir que la reunió d'ahir és, sense cap mena de dubte, la que més satisfet ha deixat el públic, nombrosíssim, que hi assistí, per tal com totes les curses foren, esportivament parlant, dignes de nota i les velocitats assolides ahir, no ja per determinats corredors, sinó prenent els resultats en grup, les més altes que s'han marcat en la nostra pista.

En les dues rodes, la victòria dels madrilenys ha estat de les indiscutibles, així com en les quatre rodes els catalans han guanyat, i de bon tros. No així en les motos, en què els corredors d'aquí han fet un paperàs. Però això de la malastrugança va molt repartida i diuen que ha d'haver-n'hi per tothom. L'equip madrileny, familiar de les nostres proves, duia màquines noves, i unes ganes de córrer que esferien. Després d'unes quantes curses que la "pega" s'havia acarnissat damunt seu, després de tant d'interès a no perdre's cap prova catalana en pista, bé es mereixien un dia o altre d'emportar-se'n la victòria.

Quant a públic, n'hi ha acudit més que mai, tant que el tren de companyia de més vagons que de costum. I com que no ha tingut lleure d'avorrir-se gots, d'animades que han estat totes les curses, és de creure, si en aquest món hi ha sentit comú, que tots els que ahir eren a l'autòdrom hi tornaran qualsevol dia que se'ls prometi (i se'ls doni) un programa abellidor i interessant.

Encara que el dia s'ha llevat poca-solta, la gent no s'ha desanimat (prova n'és allò del tren que retriem) i bé en vagó, bé en vehicles de motor (que més a propòsit, per a una prova d'autòdrom?), no hi ha hagut aficionat esportiu que hagi deixat d'acudir. Greu els n'hauria sabut.

L'organització, bona com és costum la major part de les vegades. Planeyem-nos només que ahir no es prenguessin els temps volta per volta, com s'ha fet altres vegades i com caldria que es fes sempre, per tal de saber les voltes més ràpides i també per poder jutjar amb justesa el paper dels que han d'abandonar la cursa i el fragment d'ella que els hem vist ens ha fet una bona impressió. Ja sabem com és difícil això i que els cronometradors han de treballar de valent per tal com les passades dels corredors en grup atapeït dificulten la bona presa del temps de cada un, volta per volta. Confem que aviat es resoldrà aquesta qüestió, de detall si voleu, però que té la seva importància.

Per la resta, no sabríem què objectar, ni que haguéssim de fer d'advocats del diable, que diuen els canonistes.

Com vàrem dir, el programa és compoia d'una cursa de motos, el Gran Premi Penya Rin, i d'una altra de cotxes, la Copa Primavera. Però havent corregut els vehicles agrupats segons llur ubicació, han resultat sis curses diferents i, comp-

corregut també els dos anteriors. S'ha fet una classificació general i una altra per separat. En Planàs ha quedat d'allò més bé, tot i heur-se-les amb cotxes més grans. Soler tot seguit ha posat el seu Amfear davant de tots i no s'ha deixat prendre el lloc en tota la prova. Batlló (que duia un M. A.), ha sortit retardat i s'ha dedicat a aconseguir els altres amb passades impressionants. Malauradament per ell, a la volta 19, quan ja era en segon lloc, ha hagut d'abandonar. Els altres que han seguit la cursa han quedat en aquest ordre:

1. P. Soler (Amfear), 33' 42" 6/10, a 124'592 kms. p. h.
2. J. M. Planàs (Austin), 35' 57" 6/10.
3. S. Oliva (Amfear), 36' 13" 2/10.
4. R. Alvarado (Salmson), 38' 41".

Planàs, en aquesta prova, ha fet una mitjana horària de 116 km. 796.

GRAN PREMI PENYA RHIN

Les motos de 175 han corregut amb les de 250 c. e., però amb premi especial per a la primera classificada d'aquelles. Havien de córrer 40 km., després dels quals la classificació ha estat aquesta:

1. E. Buch (Monet Goyon), 30' 29" 6/10, a 78'705 kms. p. h.
2. A. Andreu (Alpha). Parat a les 19 voltes, havent-les cobert en 31' 5".

La Terrot de Gil Rey, que feia una bona cursa, ha hagut d'abandonar; ha

Douglas

LA MILLOR SOLUCIÓ MECANICA

estat una llàstima. 80 km. eren la distància assenyalada a les motos de 350 c. e. En aquesta cursa si que hi ha hagut lluita ferma. A la primera, Relos, Faura i Rolland anaven en primer lloc. Torres ha tingut feina per engagar i s'ha hagut de dedicar a percaçar els altres. Els ha aconseguit amb una vintena de voltes, que vol dir voltar a més de 130 km. per hora. Una bugia l'ha fet deturar a la volta 31 de les seves, i també a la 33. Així i tot, ha tirat endavant i ha pogut abastar un bon lloc. Els canvis de posició dels corredors han sovintejat tota la cursa, de manera que, com aquell qui diu, fins a la penúltima volta no s'ha pogut preveure qui guanyaria. La classificació s'ha establert així:

1. J. Rolland (Terrot), 37' 21" 4/10, a 128'491 kms. p. h.
2. A. Garcia (A. J. S.), 37' 46" 2/10.
3. I. Faura (B. S. A.) Parat a les 37 voltes, havent-les fet en 38' 22".
4. M. Torres (Rudge). Parat a les 35 voltes, havent-les fet en 38'.
5. A. Andreu (Rex Acme). Parat a les 35 voltes, havent-les fet en 38' 40".
6. J. Rius (Harley Davidson). Parat a les 35 voltes, havent-les fet en 38' 42".

Més interessant encara ha estat la cursa de les motos de 500 c. e. Aquestes havien de córrer 100 km. La revenja, jurament amic, i sense cap mena d'oficialitat, del match Catalunya-Castella, havia de sortir—d'aquesta cursa la revenja o la ratificació. Ha estat allò primer i no això darrer. Vidal ha topat amb aquelles dificultats de darrera hora i no ha pogut amenaçar seriosament els seus contrincants. Macaya, que anava al davant les primeres voltes, a la que feia onze ha hagut de plegar sense esperances de poder reprendre la cursa. Els

ELS DESEMPATS EUROPA-CASTELLO I CARTAGENA.

De comd acord entre els dos primers equips i se suposa que també el Cartagena hi prestatà la seva conformitat, hom ha proposat a la Federació Espanyola de celebrar un tor al país entre els tres camps que es faria a Madrid com a camp neutral i en dates successives, de manera que el vencedor que haurà d'eliminar-se amb el Madrid o amb el Sevilla pugui quedar-se a la dita capital o continuar el viatge cap a Sevilla.

LA FEDERACIO CATALANA HA OFERT ELS NOSTRES CAMPS PER ALS DESEMPATS ENTRE BASCOS

Com és sabut, toca a desfer el doble empat que s'ha produït entre la R. Unió de Irú i l'Ambic de Bilbao per un cantó i la R. Societat de Donostia i l'Arenas per un altre. La Federació Catalana va cursar ahir mateix l'ferment telegràfic dels nostres camps perquè els esmentats equips escollexin els de Catalunya per a efectuar el desempat, la qual cosa seria vista amb molt de gust pels nostres aficionats, als quals agradaria indubtablement poder veure com es decideix el veritable Campionat entre equips de Bascònia.

ALS DESEMPATS ENTRE BASCOS

Com és sabut, toca a desfer el doble empat que s'ha produït entre la R. Unió de Irú i l'Ambic de Bilbao per un cantó i la R. Societat de Donostia i l'Arenas per un altre. La Federació Catalana va cursar ahir mateix l'ferment telegràfic dels nostres camps perquè els esmentats equips escollexin els de Catalunya per a efectuar el desempat, la qual cosa seria vista amb molt de gust pels nostres aficionats, als quals agradaria indubtablement poder veure com es decideix el veritable Campionat entre equips de Bascònia.

Si's gols es marcaren en aquest temps, quatre bils il·lucens i dos pels de Manresa. Els primers que inauguraren el marcador foren els de l'Iluro, marcant el Canet el primer d'un penalty, el segon també és per als locals i en Ponç és el que marca el segon per als forans d'un bon xut a l'angle. Abans d'acabar aquest temps en Canet encara marca el quart.

1. V. Nauré (Douglas), 44' 34" 2/10, a 134'619 kms. p. h.
2. Z. Mateos (Douglas), 45' 4".
3. J. Vidal (Norton), 46' 45".
4. L. González (Guzzi). Parat a les 49 voltes, havent-les fet en 46' 29".
5. B. Santos (Douglas). Parat a les 49 voltes, havent-les fet en 45' 47".
6. A. Garcia (A. J. S.). Parat a les 44 voltes, havent-les fet en 45' 56".
7. G. Alonso Martínez (Scott). Parat a les 45 voltes, havent-les fet en 46' 36".

Perquè es pugui veure ben clar que mai com ahir no s'havia corregut tant a l'Autòdrom, donem algunes de les mitjanes assolides en proves anteriors. La comparació entre les que segueixen i les

ESTABLIMENTS

CAP i CUA

FAMOSOS RESTAURANTS

per la seva carta apetitosa, els seus coberts succulents a 3,50 i els seus abonaments de gran senyor

Excel·lents Menús a 5 ptes.

ESPECIALITAT EN BANQUETS

Concertistes tarda i nit

Diputació, 202 - Telèfon 2230 A

Passatge del Crèdit, 5 i 7 - Tel. 1999 A

Ernest F. C. Witty

Carrer Aragó, 261

BARCELONA

La millor casa en articles per a tots els esports.

que més amunt hem donat, ens estalviaria d'insistir en aquest punt.

El mateix Soler, també amb Amfear, havia fet, quan el Premi Sitges, 118 km. 304 per hora.

Al match Catalunya-Castella, Relos, damunt A. J. S., 350 c. e., assolí 110 km. 200 p. h.

Pel que fa a les 500 c. e., des que

Gillard, conduint Peugeot, va córrer a 126 km. per hora, llavors que s'inaugurà l'autòdrom, en octubre de 1923, el seu record s'aguantava, fins que ahir fou depassat llargament, no sols per motos de 500 c. e., sinó també per motos de 350 c. e.

Ara, que haver assolit mitjanes com les d'ahir crea l'obligació de superar-les una altra vegada. Un record està destinat a ésser batut, la qual cosa és, veritablement, tant més fàcil com més alt és el record. Després d'unes curses com les d'ahir, si els que corrin en proves futures tenen ganes de quedar com han de quedar, veurem coses molt interessants. Ells tenen la paraula.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb què veu les coses.

Per acabar, que ja n'és hora, felicitem l'entitat organitzadora de la reunió d'ahir, tots els que hi han pres part i donem l'enhorabona al públic per la bona estona que va passar. I ara, desitgem—encara que ja sabem la feina que hi ha, que no tardem gaire a poder tornar a parlar, i en els mateixos o millores termes que avui, d'unes altres curses a Terramar.

Assenyalem, ja que després de curses com les d'ahir hom ha d'ésser optimista, que foren pocs els que es deixaren de presentar. Fins es donà un altíssim exemple d'esportivitat per part dels tres equips del Sima-Violet, que tot i preveient, pel que hem dit en parlar de llur cursa, que no podrien fer gran cosa, s'han presentat i han corregut tots. És clar que el company Mililla era impossible que fes altra cosa; tothom que el coneix sap la claredat amb qu